

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3086/2021. (III. 4.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21/399/2018/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A Dr. Herrmann Géza Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: dr. Herrmann Géza) által képviselt ingatlanfejlesztő gazdasági társaság (a továbbiakban: indítványozó kft.) alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó kft. a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21/399/2018/4. számú ítélete ellen – a Győri Ítéltábla Pf.V.20.052/2018/4/I. számú ítéletére, valamint a Székesfehérvári Törvényszék 16.P.20.847/2016/27. számú ítéletére is kiterjedően – terjesztette elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt 2020. május 29-én, a Székesfehérvári Törvényszék útján az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó kft. az alkotmányjogi panaszt 2020. július 22-én kiegészítette. A panaszbeadvány a támadott bírói döntést az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel tartotta ellentétesnek.
- [3] 2. Az alkotmányjogi panaszból és a mellékletként csatolt dokumentumokból megállapítható, hogy az alapügy (bírói jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított per) tárgya a korábban az indítványozó tulajdonában álló több budapesti ingatlannak – hamisított üzletrészátruházási szerződés alapján a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága által többségi tulajdonosként és ügyvezetőként bejegyzett – harmadik személy általi értékesítése miatti kártérítési igény érvényesítése volt. Az indítványozó kft.-t 2000. szeptember 7-én alapította két izraeli állampolgár (a továbbiakban: eredeti tulajdonosok). Az indítványozó kft. ingatlanbefektetési és -hasznosítási céllal jött létre, öt budapesti ingatlan volt a tulajdonában. Egy harmadik személy 2006. március 23-án – az indítványozó kft. eredeti tulajdonosai tudta nélkül és szándéka ellenére – hamisított okiratokkal, rosszhiszeműen megszerezte az indítványozó kft. üzletrészei 80%-át, és önálló aláírási joggal rendelkező egyedüli vezető tisztségviselője lett. A módosítást a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága a cégjegyzékbe bejegyezte, ám ezt a végzését csak az ügyvezetővé „újonnan kinevezett” harmadik személynek kézbesítette. A saját magát vezető tisztségviselőnek kinevező harmadik személy döntése alapján az indítványozó kft. a tulajdonában lévő összes ingatlant eladta, a vételárat pedig jogtalanul elsajátította.
- [4] Az eredeti tulajdonosok 2010. augusztus 3-án beadványban tájékoztatták a Fővárosi Törvényszék Cégbíróságát, hogy a harmadik személy bűncselekmény útján szerezte meg az indítványozó kft. törvényes képviselőjét. Az eredeti tulajdonosok törvényességi felüyeleti eljárás iránti kérelmet is benyújtottak, de ezt a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága elutasította, majd fellebbezésüket a Fővárosi Ítéltábla szintén elutasította. A bejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránti pert az eredeti tulajdonosok – állításuk szerint – nem tudták megindítani, mert a jogvesztő határidőn belül nem szereztek tudomást a hamisított okiratokon alapuló cégbírói végzésről. Időközben a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága 2011. május 11-én a harmadik személy ügyvezető megbízását meghosszabbította, a kisebbségi tulajdonos tudta nélkül. A cégbíróság utóbb arra hivatkozott, hogy egyszerűsített cégeljárásban az okiratok érvényességét nem vizsgálhatja. Az eredeti tulajdonosok 2011. augusztus 18-án a harmadik személyt az ügyvezetői pozícióból visszahívták, ő azonban – a valótlan tartalmú taggyűlési jegyzőkönyvet egyedül aláírva – e pozícióba ismét visszahelyezte magát. A cégbíróság végül csak 2013. március 13-án jegyezte be az eredeti tulajdonosok által megválasztott ügyvezetőt, miután a harmadik személynek meg kellett kezdenie korábban kiszabott jogerős szabadságvesztés-büntetését.
- [5] Az új ügyvezető az eladott ingatlanokat illetően a jogsértő és érvénytelen ingatlan-nyilvántartási bejegyzések törlése, és az eredeti ingatlan-nyilvántartási állapot helyreállítása iránt pert indított, de azt – a Kúria Gfv.

VII.30.014/2015/37. számú részítéletével záruló eljárásban – elvesztette. Ezt követően fordult az indítványozó kft. képviselője felszólító levéllel a Fővárosi Törvényszék elnökéhez, kártérítés iránti igény megfizetése miatt. A Fővárosi Törvényszék elnöke szerint a cégbíróság a jogszabályoknak megfelelően járt el, ezért a kártérítés iránti igényt elutasította. Az indítványozó kft. ezt követően terjesztett elő keresetet a Fővárosi Törvényszék ellen bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt.

- [6] 2.1. A Székesfehérvári Törvényszék a 2017. november 27-én kelt, 16.P.20.847/2016/27. számú ítéletével az indítványozó kft. keresetét elutasította. A bíróság az indokolásban egyrészt hivatkozott a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. törvény korábban hatályos 29. § (1) bekezdésében, valamint a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény szintén korábban hatályos 30. § (2) bekezdésében foglalt, a gazdasági társaság vezető tisztségviselőjével szemben fokozott gondossági köteleességet megfogalmazó szabályokra, és megállapította, hogy az eredeti tulajdonosok ezt a fokozott figyelmet, az indítványozó kft.-vel kapcsolatos ügyekben való felkészültséget és naprakészséget elmulasztották. Másrészt felhívta a bíróság a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) elévülésről szóló rendelkezéseit, és kimondta, hogy az érvényesíteni kívánt kártérítési követelés már elévült. Végül harmadrészt, a régi Ptk. 349. § (1) és (3) bekezdései alapján, arra is rámutatott a bíróság, hogy a bírósági jogkörben okozott kárért felelősséget „csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslással nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette”; márpedig az eredeti tulajdonosok határidőn belül nem éltek a cégnyilvántartásról, a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló 1997. évi CXLV. törvény 46. § (1) bekezdése szerinti, bejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránti perrel, amellyel a kár elhárítható lett volna. Az elsőfokú bíróság így az indítványozó kft. kérelmét az elévülés mellett érdemben is alaptalannak ítélte.
- [7] 2.2. Az elsőfokú ítélet ellen az indítványozó kft. fellebbezést nyújtott be, amely alapján eljárva a Győri Ítéltábla a 2018. április 12-én kelt, Pf.V.20.052/2018/4/I. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az ítéltábla szerint helyes volt az elsőfokú bíróság jogi következtetése az elévülés tekintetében. Nem találta alaposnak az indítványozó kft. hivatkozását az elévülés nyugvására, sem az elévülés megszakadására. Az elévülésre figyelemmel a kártérítési felelősség érdemi vizsgálatára nem is volt szükség.
- [8] 2.3. A jogerős ítélet ellen az indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, a Kúria azonban a 2020. február 26-án kelt, Pfv.III.21.399/2018/4. számú ítéletével azt hatályában fenntartotta. Nem tartotta helytállónak az indítványozó kft. azon érvelését, hogy az elévülés meg sem kezdődött a jogszerűen megválasztott és bejegyzett törvényes képviselő hiányában – ez az elévülés nyugvása körében értékelhető. A Kúria az alsóbb fokú bíróságokkal összhangban hangsúlyozta, hogy az elévülés kezdete minden egyes ingatlan vonatkozásában az elidegenítés időpontja, a károkozás ezzel következett be, és a kártérítés a régi Ptk. 360. § (1) bekezdése alapján ekkor vált esedékessé.
- [9] 3. Az indítványozó kft. a Kúria ítélete ellen – a Győri Ítéltábla és a Székesfehérvári Törvényszék ítéleteire is kiterjedően – alkotmányjogi panaszt nyújtott be, kérve a bírói döntések megsemmisítését. Véleménye szerint gondatlanul és jogszabálysértően járt el a bíróság, amikor 2006. március 23-án a harmadik személyt többségi tulajdonosnak és ügyvezetőnek bejegyezte, ráadásul nem is kézbesítette szabályszerűen a végzést. Rámutatott, hogy éppen e jogsértő cégbírósági végzés, és a kézbesítés elmaradása miatt nem voltak az eredeti tulajdonosok abban a helyzetben, hogy a bejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránti pert határidőben meg tudják indítani. Az alkotmányjogi panasz szerint a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága megszegte a bejegyzéskor hatályos, a bírósági ügyvitel szabályairól szóló 14/2002. (VIII. 1.) IM rendelet bírósági irat kézbesítésére és cégeljárásra vonatkozó több szabályát és a korábban hatályos, a cégnyilvántartásról, a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló 1997. évi CXLV. törvény számos rendelkezését. Hasonló indokok alapján kifogásolta az indítványozó kft. a harmadik személy ügyvezetői megbízását meghosszabbító, szintén jogszabálysértő 2011. május 14-ei cégbírósági döntést is. Összefoglalva, amiatt kifogásolta a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága eljárását, mert az a cégmódosítások során meggátolta az eredeti tulajdonosokat, hogy a harmadik személy bűncselekményeiről határidőn belül értesüljön, és jogérvényesítési lehetőségeivel élhessen, valamint többször úgy módosította a cégjegyzéket, hogy arról az indítványozó kft. kisebbségben maradt tagja nem szerzett tudomást.
- [10] Az indítványozó kft. érveinek másik csoportja a kártérítési követelés elévülésének az eljáró bíróságok általi értelmezését kifogásolta. Értelmezése szerint a bejegyző végzés – amellyel közvetlen ok-okozati összefüggésben

az indítványozó kft. elvesztette teljes ingatlanvagyonát – érvénytelensége miatt ahhoz semmilyen joghatás, így az elévülés kezdő időpontja sem kapcsolódhat, és erre a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága sem hivatkozhat elévülési kifogásában. Hivatkozott arra is, hogy jogi személyként csak a törvényes képviselője útján tudja érvényesíteni a jogait, ebben azonban éppen a cégbíróság akadályozta őt, a harmadik személy ügyvezetőkénti jogszerűtlen bejegyzésével. Ez az állapot csak 2013. március 13. napján szűnt meg, az eredeti tulajdonosok által szabályszerűen megválasztott ügyvezető bejegyzésével; ezért az indítványozó kft. szerint ezt az időpontot kell az elévülés kezdő időpontjának tekinteni, nem pedig az egyes ingatlan adásvételi szerződések időpontjait. Az indítványozó kft. szerint az ingatlanok eladásakor nem volt olyan törvényes képviselője, aki az ekkor esedékké vált kártérítés iránt igényt érvényesíthetett volna. Az indítványozó kft. azt is kifogásolta, hogy a bíróságok nem vették figyelembe, hogy a kártérítési per megindítása előtt köteles volt megpróbálni az igényét más módon érvényesíteni, ezért indított pert először az elvesztett ingatlanok tulajdonjogának visszajegyzéséért, amely pert végül a Kúria Gfv.VII.30.014/2015/37. számú részítéletével elvesztette. Az indítványozó kft. szerint ekkor következett be a károsodás, ezt követően nyújthatta csak be a keresetét a Fővárosi Törvényszék Cégbíróságával szemben, amelyet így elévülési időn belülinek kell tekinteni.

- [11] Az indítványozó kft. sérelmezte, hogy a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága megsértette az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való jogát, mert eljárása során nem védte meg az indítványozó kft. és az eredeti tulajdonosok tulajdonát, és azt peres úton sem sikerült visszaszerezniük. Ennek a kárnak a megtérítésére indította az indítványozó kft. a jelen alkotmányjogi panaszeljárás tárgyát képező kártérítési pert. Az indítványozó kft. azt is állította, hogy a támadott ítéletek sértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, mert az eljáró bíróságok elfogultak voltak az alperes Fővárosi Törvényszék irányába, prejudikáltak, valótlan tényállás alapján tett valótlan megállapításokkal akadályozták őt a jogérvényesítésben, a törvénytől eljárás ellenére kimentették a felelősség alól a Fővárosi Törvényszéket. Az alkotmányjogi panasz kifogásolta továbbá, hogy a bíróságok az eredeti tulajdonosokon kérték számon, hogy nem tettek eleget a gazdasági társaság vezető tisztségviselőjével szembeni fokozott gondossági kötelességnek, ők azonban éppen a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága törvénytől bejegyző végzése következtében nem voltak sem ügyvezetők, sem többségi tulajdonosok. Az ügyben eljáró bíróság így a Fővárosi Törvényszék jogsértését az indítványozó kft. és az eredeti tulajdonosok mulasztásaként igyekezett feltüntetni.
- [12] Az indítványozó kft. az alkotmányjogi panaszban sérülni vélt rendelkezésként megjelölte a korábbi Alkotmány 13. § (1) bekezdését (tulajdonhoz való jog), valamint az 57. § (1) és (5) bekezdéseit (tisztességes bírósági eljáráshoz való jog, jogorvoslathoz való jog) is. Mivel azonban az Alkotmánybíróságnak a hatályos Alaptörvény rendelkezései alapján, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét vizsgálva kell eljárnia az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz befogadhatóságának vizsgálatakor; és mivel az indítványozó az Alaptörvényből is megjelölte a tartalmilag azonos alapjogokat [XIII. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés], ezért az Alkotmánybíróság az alábbiakban az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseiként az indítványozó kft. ez utóbbi hivatkozásait vette figyelembe.
- [13] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt dönteni kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezeken kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [14] Jelen esetben a panasz nem felel meg ezeknek a követelményeknek, az alábbiak miatt.
- [15] 5. Az indítványozó kft. – a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21/399/2018/4. számú ítélete átvételének időpontjához képest – az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtotta be az alkotmányjogi panaszt. A Győri Ítéltábla jogerős ítélete ellen az indítványozó kft. határidőn belül nem terjesztett elő alkotmányjogi panaszt, és az indítványában említett korábbi eljárásokat (törvényességi felüyeleti eljárás, az eladott ingatlanok tekintetében a jogsértő és érvénytelen ingatlan-nyilvántartási bejegyzések törlése, és az eredeti ingatlan-nyilvántartási állapot helyreállítása iránt per) követően sem fordult az Alkotmánybíróság-

hoz; ezért a jelen eljárásban az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszban felsorolt sérelmeket csak a Kúria támadott ítéletének keretei között vizsgálhatta.

- [16] A jogi képviselő a meghatalmazást csatolta. Az indítványozó kft. alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége – mivel a támadott ítélettel lezárt eljárásban felperes volt – fennáll. Az indítványozó kft. az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvényben biztosított jogainak sérelmére hivatkozott, megjelölve az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit, továbbá a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőséget kimerítette.
- [17] 6. Megállapítható volt, hogy az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében alább felsorolt követelményeinek részben eleget tesz: a) tartalmazza a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); b) az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése kapcsán azt, hogy a bíróságok nem védték meg az indítványozó kft. ingatlantulajdonát, amivel neki vagyoni hátrányt okoztak; a XXVIII. cikk (1) bekezdése kapcsán a harmadik személy jogszabálysértő ügyvezetőkénti bejegyzését, az eljárási szabályok megsértését és az elévülés értelmezését]; c) az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést (a Kúria Pfv.III.21/399/2018/4. számú ítélete); d) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XIII. cikk (1) bekezdés, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés]; e) indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény – egyes, de nem valamennyi – megjelölt rendelkezésével; valamint f) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a bírói döntést.
- [18] 7. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pontja szerint az alkotmányjogi panaszban egyértelműen meg kell jelölni az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét; továbbá az *e)* pont szerint az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével.
- [19] Az indítványozó kft. az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését mindössze felsorolta mint sérülni vélt rendelkezést, de ahhoz érdemi indokolást nem kapcsolt, ezért az indítvány e részének érdemi vizsgálatára nem volt lehetőség.
- [20] A tulajdonhoz való jog [Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdés] sérelmét az indítványozó kft. mindössze azzal indokolta, hogy a korábbi eljárások során a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága az ő és az eredeti tulajdonosok ingatlantulajdonát nem védte meg, a harmadik személy által eladott ingatlanokat peres úton sem tudta visszaszerezni, valamint a jelen ügyben sem ítélte meg számára a bíróság kártérítést. Az alkotmányjogi panasz e vonatkozásban nem tartalmaz olyan érvelést, amit az Abtv. idézett pontjai alapján alkotmányjogilag releváns indokolásnak lehetne tekinteni, ezért ebben a tekintetben sem volt lehetőség érdemi vizsgálatra.
- [21] 8. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [22] Az indítványozó kft. az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét amiatt állította, mert a Fővárosi Törvényszék Cégbírósága jogszabálysértő eljárással korábban a harmadik személyt többségi tulajdonosnak és ügyvezetőnek bejegyezte, ezt a végzést az eredeti tulajdonosoknak – több eljárási szabályt megszegve – szabályszerűen nem kézbesítette, így meggátolta azt, hogy a jogsértésre időben fény derüljön, és az indítványozó kft. vagy az eredeti tulajdonosok jogérvényesítési lehetőségeikkel élhessenek. Kifogásolta azt is, hogy az érvényesíteni kívánt kártérítési igény elévülését – annak kezdő időpontját, és az igényérvényesítés előfeltételének tekintett, az ingatlanok tulajdonjogának visszajegyzéséért indított per jelentőségét és az elévülés időtartama számítására gyakorolt hatását – az ügyben eljáró bíróságok tévesen értelmezték. Mindezek miatt az eljárást elfogultnak tartotta, és az véleménye szerint valótlan tényálláson alapul, és valótlan megállapításokat tartalmaz.
- [23] 8.1. A fent írtak szerint az Alkotmánybíróság az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszban foglalt érveket csak a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.21/399/2018/4. számú ítélete vonatkozásában, annak keretei között vizsgálhatta. A Kúria ítélete indokolásának [30] bekezdése szerint: „A felperes felülvizsgálati kérelmének túlnyomó részében azt részletezte, hogy az alperes magatartásával milyen jogszabálysértéseket valósított meg az eljárása során. A jogerős ítéletet kizárólag a Ptk. 325. § (1) bekezdésére mint anyagi jogi szabály megsértésére hivatkozással támadta. A jogszabálysértés indokaként – kérelme tartalma szerint – azt adta

elő, hogy 2013. március 13-án került abba a helyzetbe – a jogszerűen megválasztott ügyvezető bejegyzésével –, hogy igényét érvényesíthette, ez minősül az elévülési idő kezdetének.” A [34] bekezdésben azt is megjegyzi az indokolás, hogy: „A felperes által a tárgyaláson megjelölt egyéb jogszabályhely, illetve előadott további indokok alapján a jogerős ítélet érdemi felülvizsgálatára nem volt lehetőség, mert azokat a felperes a Pp. [a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény] 272. § (1) bekezdésében írt hatvannapos határidőn túl, elkésztetten terjesztette elő, a felülvizsgálati kérelem megváltoztatására pedig a Pp. 273. § (5) bekezdése szerint nincs lehetőség.” A Kúria a támadott ítéletben ezért az elévülés kezdő időpontját vizsgálta, és – a másodfokú bíróság döntésében foglaltakkal egyezően – arra a következtetésre jutott, hogy az minden egyes ingatlan esetében az adott ingatlan elidegenítése volt.

- [24] 8.2. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság rámutat, hogy az alkotmányjogi panaszban foglalt azon érvek, amelyek a bíróságok korábbi eljárásokban (a harmadik személy jogszerűtlen bejegyzésétől az elidegenített ingatlanok tulajdonjogának visszajegyzéséért indított perig) elkövetett jogszabálysértéseit és mulasztásait állítják, ebben a konkrét alkotmányjogi panaszeljárásban, e kúriai ítélet kapcsán nem vizsgálhatók, mert a támadott ítéletnek nem képezték a tárgyát.
- [25] Az elévülési idő számításával és tényállás megállapításával kapcsolatos kifogások pedig olyan szakjogi, jogértelmezési, illetve bizonyítékértékelési kérdéseket vetnek fel, amelyek vizsgálata a bíróságok hatáskörébe tartozik, és amelyeket a jelen ügyben eljáró mindhárom bíróság vizsgált is, és egybehangzóan döntött róluk. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság tartózkodik attól, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [3272/2018. (VII. 20.) AB végzés, Indokolás [38]; 3186/2019. (VII. 10.) AB végzés, Indokolás [10]].
- [26] Az Alkotmánybíróság emlékeztet rá, hogy „[n]em vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogyan azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, és az abból levont következtetés megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése ugyanis az eljárási szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat.” [3331/2020. (VIII. 5.) AB határozat, Indokolás [34]; 3472/2020. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [22]] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy az indítványozó által hivatkozott tisztességes bírói eljárás alapjoga nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírói szervezet feletti „szuperbíró” szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el [3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]]. Az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírói döntést tévesnek tartja, nem tekinthető az eljárás tisztességessége követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek [hasonlóan: 3472/2020. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [22]]. Az Alkotmánybíróság ezért az indítványozó kft. ezen kifogása kapcsán sem talált olyan körülményt, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességgént lehetne értékelni, és amely ezért az indítvány érdemi vizsgálatát indokolná.
- [27] 9. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt, figyelemmel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjaiban, valamint 29. §-ában foglaltakra, az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2021. február 16.

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/996/2020.

• • •